

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1669/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék 1.K.701.344/2022/13. számú ítélete és a Kúria Kfv.VII.37.327/2023/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Szűcs A. Gábor ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Az indítványozó szerint a támadott döntések sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a Q) cikk (2)–(3) bekezdését.
- [2] 2. Az indítványozó 2022. január 27. napján nemzeti letelepedési engedély iránti kérelmet terjesztett elő az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóságán (a továbbiakban: elsőfokú hatóság).
- [3] 2.1. Az elsőfokú hatóság a megelőző eljárás során többek között vizsgálta, hogy az indítványozó letelepedése veszélyezteti-e Magyarország közbiztonságát, közrendjét. Ennek érdekében szakhatósági állásfoglalás beszerzése céljából az illetékes Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányságot mint szakhatóságot kereste meg.
- [4] A Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság szakhatósági állásfoglalása megállapította, hogy az indítványozó letelepedése Magyarország közbiztonságára, közrendjére valódi, közvetlen és súlyos veszélyt jelent, és ezért az engedély kiadását nem javasolta. A szakhatóság állásfoglalását azzal indokolta, hogy az indítványozó jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt szerepel a bűnügyi nyilvántartásban. A bűncselekményért a Győri Ítéltábla a 2017. március 21. napján kelt jogerős ítéletével 7 év letöltendő fegyház szabadságvesztés büntetésre, valamint 7 év közügyektől való eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Az

indítványozó 2020. május 2. napjától feltételes szabadságra bocsátását töltötte, melynek időtartama 2022. szeptember 1. napján telt le.

- [5] A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (továbbiakban: Szmvt.) 95.§ (4) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerint nem kap letelepedési engedélyt az az egyesült királysági állampolgár, akinek a letelepedése Magyarország közrendjét, közbiztonságát veszélyezteti, vagy büntetett előéletű és a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól nem mentesült. Bármelyik ok fennállta egyedül is kizárja a nemzeti letelepedési engedély megadását.
- [6] A szakhatósági állásfoglalás alapján az első fokú hatóság a 106-7-1749/16/2022-L. számú, 2022. május 30. napján kelt határozatával a nemzeti letelepedési engedély iránti kérelmet elutasította, mert az indítványozóval szemben az Szmvt. 95. § (4) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerinti kizáró ok áll fenn, mivel Magyarország közrendjét, közbiztonságát veszélyezteti, valamint büntetett előéletű.
- [7] 2.2. Az elsőfokú hatóság határozata ellen az indítványozó fellebbezést terjesztett elő. Az ügyben másodfokon eljáró Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság beszerezte az Országos Rendőrfőkapitányság szakhatósági állásfoglalását, mely az elsőfokú szakhatósági állásfoglalásban foglaltakat fenntartotta. Ennek alapján a másodfokon eljáró hatóság a 106-L-33616/3/2022. számú, 2022. szeptember 12. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A másodfokú hatóság a korábbiakon túlmenően arra is felhívta a figyelmet, hogy a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm. tv.) 87/B. § (4) bekezdése alapján a szakhatóság állásfoglalása a szakkérdés tekintetében kötelező az eljáró idegenrendészeti hatóságra nézve.
- [8] 2.3. Az indítványozó a keresetében a másodfokú határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését és az alperes új eljárásra történő kötelezését kérte a bíróságtól.
- [9] Álláspontja szerint az alperes megsértette a Harm. tv. 87/M. §-át, mert nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, mivel a hatóság a döntését kizárólag a szakhatósági állásfoglalásra alapozta, a felperes személyi, családi körülményeit nem vizsgálta, a felperes számára nem biztosított lehetőséget a saját álláspontjának személyes kifejtésére. Érvelése szerint emellett a döntés sérti az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK Irányelv (a továbbiakban: Irányelv) 27. cikk (2) bekezdésében foglaltakat is, mely rendelkezés szerint a közrendi vagy közbiztonsági okokból hozott intézkedéseknek meg kell felelnie az arányosság elvének és kizárólag az érintett egyén személyes magatartásán alapulhatnak. Jelen esetben a döntés alapját kizárólag az képezte, hogy a felperes büntetett előéletű és a

körülményeit egyéb módon az alperes nem vizsgálta, személyesen nem hallgatta meg. Mindezekre tekintettel a perben indítványozta személyes meghallgatását.

- [10] Az ügyben eljáró Győri Törvényszék az indítványozó keresetét elutasította.
- [11] A bíróság megállapította, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 100.§ (1) bekezdés h) pontja szerint a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli mentesülés a szabadságvesztés büntetés kitöltését vagy végrehajthatósága megszűnését követő 8 év elteltével, azaz az indítványozó esetében 2030. szeptember 1. napján telik le, vagyis a felperes nem mentesült a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.
- [12] A bíróság azt is megállapította, hogy az Szmtv. 95. § (4) bekezdés b) pontja alapján a büntetett előélet a nemzeti letelepedési engedély megadását kizáró objektív ok, amely önmagában is kizárja a nemzeti letelepedési engedély megadását és ezzel kapcsolatban a hatóságnak nincs mérlegelési lehetősége az érintett személyes körülményeit illetően. Ezért a bíróság érdemben nem vizsgálta azt, hogy az alperes megalapozottan jutott-e arra az álláspontra a szakhatósági állásfoglalás alapján, hogy a felperes Magyarország közrendjét, közbiztonságát veszélyezteti. Tekintettel arra, hogy a büntetett előélet a nemzeti letelepedés megadását objektíve kizárja, a megelőző eljárás során és a perben is szükségtelen volt a felperes személyes körülményeinek vizsgálata és a felperes személyes meghallgatása.
- [13] A bíróság azt is kimondta, hogy felperes által a keresetlevélben hivatkozott Irányelv 27. cikk (2) bekezdése a közrendi vagy közbiztonsági veszélyeztetés során teszi szükségessé az arányosság követelményének vizsgálatát, ugyanakkor helytálló az alperes azon hivatkozása, hogy a felperes egyesült királysági állampolgárként nem tartozik az Irányelv hatálya alá, így az ő vonatkozásában ezen rendelkezések egyébként sem voltak alkalmazhatók.
- [14] A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte a támadott ítélet megváltoztatásával a közigazgatási határozatok megsemmisítését és a közigazgatási szerv új eljárásra való kötelezését. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság az indítványozó felülvizsgálati kérelmét – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 100. § (2) bekezdés b) pontja, 115. § (2) bekezdése és 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 48. § (1) bekezdés k) pontja alapján – visszautasította, arra tekintettel, hogy a felperes nem jelölte meg, a jogerős ítélet mely jogszabályokat sérti és milyen okból.
- [15] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt, amelyben az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága 106-7-1749/16/2022-L. számú és az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság 106-L-33616/3/2022. számú határozatait, valamint a Győri Törvényszék 1.K.701.344/2022/13. számú ítéletét és a Kúria Kfv.VII.37.327/2023/2. számú végzését együtt támadta.

- [16] 3.1. Az alkotmányjogi panasz szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való alapjoga sérült azzal, hogy a hatóság a tényállás tisztázási, bizonyítási és indokolási kötelezettségének nem tett eleget, melyet a bíróságok nem vizsgáltak felül. Állítása szerint az eljáró bíróságok rosszhiszeműen és tisztességtelenül jártak el, ugyanis az indítványozó 24 éve él Magyarországon, jelenleg törvénytisztelő életet él, ennek ellenére kizárólag a rendőrség mint szakhatóság hallgatta meg személyesen 5 perces időtartamban, az eljáró hatóságok és bíróságok nem.
- [17] Az indítványozó álláspontja szerint a fentiekén túlmenően a személyes meghallgatásának elmaradása egyúttal sérti az Alaptörvény Q) cikk (2)–(3) bekezdésében foglaltakat is, mivel az eljáró bíróságok eljárásaik során nem a 2004/38/EK Irányelvben leírtakkal összhangban jártak el. Az Irányelv 27. cikk (2) bekezdése alapján a közrendi vagy közbiztonsági okokból hozott intézkedésnek meg kell felelnie az arányosság elvének és az kizárólag az érintett egyén személyes magatartásán alapulhat. Emellett korábbi büntető ítéletek önmagukban nem képezhetik ezen intézkedések meghozatalának alapját, az érintett egyén személyes magatartása valódi, közvetlenül is kellően súlyos veszélyt kell, hogy jelentsen a társadalom valamely alapvető érdekére. Az adott ügghöz közvetlenül nem kapcsolódó vagy az általános megelőzési megfontolásokon alapuló indokolások nem elfogadhatók. Az indítványozó álláspontja alátámasztására idézte az Európai Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatát is.
- [18] Az indítványozó álláspontja szerint az Irányelv, illetve az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatának figyelmen kívül hagyásával az eljáró bíróságok sértik a fent említett alkotmányos rendelkezést, mert elmulasztották biztosítani a nemzetközi és a magyar jog összhangját.
- [19] 3.2. Az Alkotmánybíróság főtitkára az Abtv. 52 (1) és (1b) bekezdései alapján az indítványozót hiánypótlásra hívta fel, mivel az indítvány nem felelt meg a határozott kérelem követelményének és nem tartalmazott részletes, alapjogi érveléssel is ellátott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, illetve nem csatolt ügyvédi meghatalmazást.
- [20] Az indítványozó a főtitkári levelet 2023. szeptember 13-án vette át, az indítványkiegészítését 2023. október 9-én egységes szerkezetbe foglalván, az ügyvédi meghatalmazással együtt nyújtotta be. Az indítványozó az indítványkiegészítésben megismételte az indítvány korábbi érvelését. Azt csupán annyiban egészítette ki, hogy álláspontja szerint a Kúria mérlegelési jogkörében eljárva határozott a felülvizsgálati kérelem visszautasításáról, illetve az általa előadott körülményeket figyelmen kívül hagyta. Az indítványozó az álláspontját érdemi indokolással nem támasztotta alá.

- [21] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az indítványi kérelem megfelel-e az Abtv. és az Ügyrend szerinti befogadási feltételeknek.
- [22] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási határozatok alkotmányjogi panasszal nem támadhatók. A Győri Törvényszék 1.K.701.344/2022/13. számú ítéletét az indítványozó jogi képviselője 2023. április 12. napján, a Kúria Kfv.VII.37.327/2023/2. számú végzését pedig 2023. június 21-án vette át. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2023. július 17. napján nyújtotta be elektronikus úton az elsőfokú bíróságon. Megállapítható, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt a Kúria Kfv.VII.37.327/2023/2. számú végzésével szemben a hatvannapos törvényi határidőn belül terjesztette elő.
- [23] Az indítvány Győri Törvényszék jogerős ítéletét támadó részében az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg. Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.
- [24] A Kúria a felülvizsgálat megengedhetőségéről hozott visszautasító végzését azzal indokolta, hogy a kérelem nem felelt meg a Kp. 100. § (2) bekezdés *b)* pontja és 115. § (2) bekezdése szerinti feltételeknek (a kérelem nem jelölte meg a felülvizsgálatot megalapozó konkrét jogszabálysértést). Ezért a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott végzése nem minősül az Ügyrend 32. § (5) bekezdésében nevesített mérlegelési jogkörben hozott döntésnek, így az Alkotmánybíróság nem vizsgálja az alapügyben hozott jogerős bírói döntést.
- [25] Az indítványozó a Győri Törvényszék jogerős ítéletét alkotmányjogi panasszal a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napos határidőn túl támadta meg, ezért – figyelemmel az Ügyrend 32. § (2) bekezdésére – az alkotmányjogi panasz ebben a részében elkésett.
- [26] 4.2. Az Alkotmánybíróság megvizsgálta, hogy az indítvány a Kúria döntését támadó részében megfelel-e a befogadás további követelményeinek. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §), a támadott bírósági határozat megjelölését, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés, Q) cikk (2)–(3) bekezdés]. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz továbbá abban a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági határozat alaptörvény-

ellenességét és semmisítse meg azt. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.

- [27] 4.3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésben foglalt követelményeknek (határozott kérelem).
- [28] A határozott kérelem követelménye magában foglalja azt a kötelezettséget, hogy az indítványnak tartalmaznia kell alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.
- [29] Habár a panasz formálisan említi a Kúria végzését, az indítványozó valójában a jogerős ítélettel nem ért egyet, kizárólag annak jogi következtetéseit vitatja. Az indítvány kizárólag a jogerős ítélettel összefüggésben tartalmaz indokolást, ugyanakkor nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a felülvizsgálati kérelem visszautasításáról szóló kúriai végzés miért és mennyiben sérti az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezéseit. Az indítvány-kiegészítésben is csak annyit állít, hogy a Kúria végzése azért ellentétes az Alaptörvénnyel, mert nem állapította meg a jogerős ítélet törvénysértő voltát.
- [30] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is fontosnak tartotta hangsúlyozni, hogy „a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelm orvoslása eszközének. Miként az Alaptörvény és az Abtv. rendelkezéseiből is kitűnik, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban azonban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}
- [31] A fentiek alapján a Kúria Kfv.VII.37.327/2023/2. számú végzése tekintetében az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában írt feltételeknek.
- [32] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg a befogadhatóság követelményeinek, ezért az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *d)* és *h)* pontjára figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2024. március 26.

*Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró*

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró*